

Written by - லதா ராமகிருஷ்ணன் -

Wednesday, 03 July 2019 08:10 - Last Updated Wednesday, 03 July 2019 08:28

உனக்கு மட்டும் திறக்கத் திரிந்த
உன் அறையின் சுவர்களுக்கும்
ஊழித்துவதை அனுபவிக்கும்
இரூட்டில் மட்டும் வளியில்
எடுத்து வருடிக் கொடுப்பாயா
எதபை போல் வருடுவாய்
அலை, கரையை தழுவுவது
போன்றா
காற்று, கிளையை உசுப்புவது
போன்றா
துளிரிலையை முகர்வது
போன்றா ...
அவை மிகப் பழையவை,
புதிதான ஒன்றைப் போல
வருடிக் கொடுக்க நான் சொல்லியா
உனக்கு திரிய வேண்டும்
உன் அறையை விட்டு நீ
வளியறும் போது மட்டும்
பிரதிக் குள் அடதத்துவிட்டு
அதனருகில் 'அன்பே என மத்தம்'
என்று எழுதிவிட்டுச் செல் போதும்
நிழல் நிஜமாக உறங்கிப் போகும்

Will you draw the shadow of sky and show
How would it be
It turns darker inside the sea – deeper and deeper
Similar to that
Where is Sea's shadow
Are the waves chased to go seeking it
Who is chasing the waves
Wind
have you seen the shadow of Wind
Will you grab it for me
Of which is the shadow
hidden inside the branches
Is green the hue of woodlands
If so when they turn ripe and shrunken
what happens to the shadow
How fast the shadows of mountains
grow and shrink
Will the shadow wane and
vanish, tell me
The Moon has learnt to grow and wane
observed thee.
Stationed in a hanging suspended state

Written by - லதா ராமகிருஷ்ணன் -

Wednesday, 03 July 2019 08:10 - Last Updated Wednesday, 03 July 2019 08:28

my shadow also elongates and grows
You must be standing in that direction
Of course you can grab the shadow....
When my shadow feels famished
will you offer your love
to gulp down
Will you conceal me within the walls of your cabin
known only to you
only in the dark when
you enjoy your bed
taking it out and caressing fondly
How would you caress
As the wave embracing the shore
As the wind stirring the branch
In the manner of inhaling the tender leaf....
They are damn old
Is there any need to teach you how to stroke
with a brand new master stroke
I have just this to say
When you leave your room and go away
confine me inside the Text
and leave a Note next to it saying
"My Kisses, Love"
The shadow would then be truly asleep.

3

கடக் கமுடியாத இந்த அரிதான பரெருநீ ர்ப் பரப்பை ஒரு பபோதுமே நினவைகளாலும் கடந்து
அப்பாலுற முடிவதில்லை எனனால்
அதன் ஆழம் , விரிந்த பரப்பு ,
நீ ரோட்டம் ,கொந்தளிப்பு ,
எழும் அலை , உவர நீ ர் மழை தரும்
விந்தகைகள்
மறே பரப்பில் நீ லம் பச்சை என நிறங்கள் அப்பிக்கிடக்கும் அழகு
பற்றிய சிந்தனைகள்
என்ன சமீபந் து விடும் போது
மழலையின் இனிமைக்குள்
லயித்து வளையறேமறுக்கும் ஒரு பிள்ளைப் பறேற்றவளின் மனதின் ஏக்கத்தையே
பரெருங்கடலின் சிறு நீ ர்ப் பரப்பும் தந்து அணிமறைபடுகிறது என்னுள்
ஆகாயத்தை அண்ணாரந்து பார்க்கும் போது உண்டாகும் ஏகாந்த மன நிலையை
ஓத்ததல்ல இது
முற்றிலும் மாறுபட்டது .
சுண்ணாம்பு பச்சால் மழுகியது போல் எதுவுமே அறியாத அப்பிராணியின் உறக்க
சாயலுடன் அலைகளடங்க சலனங்களற்று அமையாக கிடத்தப்பட்டிருக்கும்
நீ ர் வளையகை காணும் போதோ ,
அதனருகில் பயணிக் கும் போதோ ,
கால் நனதை து நிற்கும் போதோ ,

Written by - லதா ராமகிருஷ்ணன் -

Wednesday, 03 July 2019 08:10 - Last Updated Wednesday, 03 July 2019 08:28

கடல் காற்று தீண்டும் போதோ...
மனித காலடி பதிக் க முடியாத ,
சுரிய ஓய்வுமும் ஊடாருவ முடியாத , அதிக அமுக்கம் அடர்ந்த
கூளிர் நிறைந்த ஒன்றன் மலேனொன்றாக அலகைகளால் மட்டப்பட்டிருக்கும் கடலின்
அடித்தளத்தில் சூழ்ந்திருக்கும் கருமயை நோக்கியே
என் எண்ணங்கள் பயணித்திருக்கும்
கரையின் சூற்றுச் சூழலை மறந்து சினென்று விட்ட மனதை இலகுவில் மீட்க முடியாமல்
ஒன்றித்து நின்ற பொழுதுகள் தான் அதிகம்
தனித்து விடப்பட்ட தவித்த சூழ்ந்த தாயகைக் கண்டதும் ஓடிவந்து அணைத்து
ஆறுதலடைவது போலவே இந்தக் கடலடித்தளத்துக்குள் விரைந்து விடக்கூடாதா
நானும் ? இது தீராத ஏக்கமாகவே வளர்ந்து வருவதை ஏனென்று சொல்லத் தெரியவில்லை
கடலுக்கப் பாலிருந்து சொல்லப்பட்ட கடல் பயணங்களில் வளர்ந்து
கடல் ஊடாறுத்தாலயே முடிந்து போன காதலும்
கடலையையோடே உறவாடி
கடலையே உயிர் துறந்த உடன்பிறப்பும்... நஞ்சு சூக்குள்
கடலை நிறுத்தி அலை மூழ்க வதை சம்பவங்கள் தான் ..
எனினும்
கடலை அன்னையாகவே நின்கைக்கிறது உள்ளம்
அன்னையின் மடிச்சலையில்
தலை சாய்ந்து உலகை மறக்கும்
தனித்த மனதில் மலேக்கொள்ளும் அமதியை இதே கடலை பார்த்திருக்கும்
பொழுதுகளில் அடர்ந்து கொள்கிறது அலகை கழியும் மனதும் .
புவியின் பெரும் பகுதியை உவரநீரால் ஆட்கொண்ட இப்புவித்தளத்தை பரிமி என்பதை
விட கடல் என்றே பெயர் சூட்டியிருக்கலாம் என்று ஆதங்கம்
எனக்குள் எழும்
நான் கடலின் காதலி
கடலையையில் மிதப்பதற்கல்ல
என்னுடல் ...
படபைபின்
பெரும் பகுதியை தன்னுள் அடக்கி
மலகைகள்
கனவாய்கள்
கூககைகள்
பள்ளத்தாக்குகள்
சூரங்கங்கள்
என்பல மர்மப் பிரதேசங்களாகக் கொண்ட அதிபயங்கரப்பெரும் இரூள் சூழ்ந்த
கடலினடித்தளத்தில் சமாதியாகிடத்துபிக்கும்
கடல் காதல் , காதல் கடல் என்னுடையது

This rare vast expanse of water which is impossible to cross
I am never able to go beyond even with the help of memories
Its depth, massive length and breadth
current, swirl, rage
waves gushing forth, the magic of salty water offering rain
when ponderings over its beauty-par-excellence of its hues and tinges
such as blue and green upon all over its surface

Written by - லதா ராமகிருஷ்ணன் -
Wednesday, 03 July 2019 08:10 - Last Updated Wednesday, 03 July 2019 08:28

surround me
even the tiny water-span of the great grand sea
causes in me the deep longing of a childless mother
whose heart is so full of the sweetness of baby's blabbering
and refuse to step out....
This is not the same as the solitary- reaper feeling that you get
while looking up above, at the sky;
this is completely different.
hile seeing the expanse of water
lying so still resembling some simpleton in deep sleep,
with quicklime paste evenly applied,
while standing there with feet soaked in it
while being felt by the sea-breeze
my thoughts would invariably wander towards the all pervading darkness in its depth
so dense and heavy where no man can tread
even the sun can't pierce;
covered with layers of waves so cool, too chill.
All too often I had stood there , in absolute unison
unable to extricate my heart that had gone away,
completely oblivious to the shore and the surroundings
Why not I too come running to this waterbed?
This longing keeps growing as thirst unquenchable,
I am at a loss, just as a child left alone
and filled with fear and anguish
on seeing its mother come running and finds solace in her arms
to say why.
Love spelt out from beyond sea and bloomed in voyages
And ended because of sea stepping in between
My sibling spending time with the waves
And losing life in the sea itself
Are indeed incidents that flooded my inside with sea and made me drown in waves. True...
Yet
My heart views the sea as my dear mother
Lying with my head on mother's lap,
turning oblivious to the world
and the lonely heart turning calm and composed
the same quietude my disturbed heart secures
when I keep looking at this sea
I can't help feeling sorry that this earth
most part of which is surrounded by salty water was not befittingly named Sea instead of
Earth...
I am the beloved of Sea
Not for floating in the waves
my torso is....
Containing within itself
a hell of a lot realm of Creation

Mountains

Canals

Caves

Valleys

Mines

so

filled with many a mysterious region and shrouded in deadly dark

craving to be buried in this very bottom of sea-

such a Love of Sea, Sea of Love

Mine

4

புயலில் சிக்கிய

அரசமரத்து இலைகளாய்

உணர்வுகள் உடலில்

சலசலத்து அதிர்வுற்றிருக்க

கருமலை சிவப்பின் வயிறற்குள்

சுரிமானம் அடையாது திணறிக் கொண்ட

பொழுதொன்றில்

கபர்முனை பளிர்ந்த துரோகத்தின் வாளபை

பற்றியிருந்ததில்

இரவும் பகலும்

துண்டிக் கப்பட்டது

துவன்றிருந்தன

காதல் அனதத்துக்கும்

வெளியே கைகட்டி

நின்றனுகொண்டது

As the leaves of Pipal tree

caught in the storm

feelings and sensations kept fluttering and

reverberating in the body -

on an hour when

the gloom got stuck in crimson's abdomen,

With indigestion suffocating,

As I held on to the shining

razor-sharp sword of betrayal

Day and Night remained

severed;

struggling to breathe.

Love stood beyond everything

with folded hands.

5

ஊழல்கள் ஊழல்கள் ஊழல்கள்

Written by - லதா ராமகிருஷ்ணன் -

Wednesday, 03 July 2019 08:10 - Last Updated Wednesday, 03 July 2019 08:28

கரையிலிருக்கிறேன் .

இடப்பெயர்வுக்குப் பின்னான தசாப்த தனிமையுடன் நிசப்தித்திருக்கும்
மலகைக் கிராமத்தின் பிரதிமகையாய் நிழலாட்கின்றன

கயைசதைத்து விடப்பெற்றவைகள் .

வெகுதொலைவானது கடல் என்கிறாய் இழந்தவற்றையும் கடல் என்கிறாய் ..

உறும்பும் அலகைகளுடன் பசுமையே இரசைச் சலாய் கொதித்தழும் கடலின் கரையில்
அன்றிருந்தோம்

தீராத பசியுடன் அது கரையைத் தின்றுகொண்டிருந்தது .

மூளளந்தண்டுகிலிலும் அச்சத்துடன் வெறித்து நின்ற என்கண்களையெண்ணுகி
ஆலாபித்து சாய்ந்திருந்தாய் மணலில்

உலர்ந்த உதட்டு வெப்பங்கள் உப்புக்காற்று நிரவ, கசிந்துகொண்டிருந்த கடலின்
மென்மெண்கத்திலிசைந்து புதுமையுண்டிருந்தன

மனவெளியில் படர்ந்திருக்கும்

எனது கடலுக்குள்

இன்னும் நீ இழந்ததாய் சொல்வதும் தொலைத்ததாய் அங்கலாய்ப்பதுமான கடல்
எனதில்லை

அது சாபங்களால் புரட்டப்பட்ட இறந்த கடல் போன்றது.

ஈரமணலில் ஊறியொன்று கீறி நகர்ந்த சிறுகோடாய் இழையோட்கிறது புன்னகை
விடுவிக் கப்பட்ட நிலத்தில் உதிரும் சரூகின் நரம்பிழைகளில்

மீட்ட விரயமும் காற்றின் பாதையில் பயணிக்கும் மனதுடையவளாக இப்போது நான்
மட்டும் கரையிலிருக்கிறேன்

ஆழந்த மெளனத்துடன் தன்னில் படர்ந்த வான மென்மெண்களால் ஆராதித்தபடி
மல்லாந்து கிடக்கிறது கடல் ..

5 THIS IS MY SEA

On shore I am
That which were taken leave of
with an adieu
sway as the phantom silhouettes of
the figurines of mountain-range hamlet
steeped in decade-long silence
after displacement
'Sea is so faraway' say thee
'All that is lost is the sea so vast'
claim thee
We were there on the shore
of the roaring sea
soaring in rage
with rumbling waves
With unquenched hunger
it was gobbling up the shore.
My eyes staring
with fear pervading my spinal column

